

ဆိုလျှင် ရောင်ကြည့်ဖို့ သတိပြုတတ်ပေရာ၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီများ၊ ဆင်းရဲသားများကို မညာတာသော နေရှင်များနှင့် အညွှန်ရှားသမားအချင်းချင်းသည်ပင်လျှင် သူတော်စိန်သည် မြန်ရေရှက်ရေ အညွှန်မှတက်လေသည်။

ကွန်ပီ ရေးသားမော်ဂျ်လျက်ရှိသော အချိန်ဥပဒေများ သူတော်စိန်မှာ မော်တော်ကား အလဲလဲ၊ ဗန်ကောက်ကောင်ရည် အမျိုးမျိုး၊ စိန်လက်စွပ် တစ်ဝတ်နှင့် နေနိုင်လောက်သော အခြေအနေသည် ဆိုက်ရောက်ပေးပြီးဖြစ်ရာ ပုလိပ် အမှုထမ်းများသည် သူ၏အကြောင်းကို အတော်အတန် ရှိမိကြသော်လည်း လက်ပူးလက်ကွပ် မှန်းဆီးနိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် အလွန်တရာ မင်ကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် သီးတီးယားတား လေပိုင်ကြံဆေ။

သူတော်စိန်သည် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များ၏ ကလပ်၊ ပုလိပ်အရာရှိများ၏ ကလပ် စသည်တို့ကို မင်းမာအဖြစ်နှင့် ပါဝင်ကာ ရှိ၊ ငန်ကြီးဝန်ကလေးဆိုသူများ၏ အတင်အမြင်ကြီးခြင်း ခံရသရန် လက်ဖွဲ့ဖွဲ့ခင်းရက်ရောစွာ ပေါင်းသင်ထားခဲ့သူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ သူတော်စိန်သည် ဗန်ကောက်လုံချည်း၊ သေကပ်ရှ၊ ခေါင်းပေါင်း အုပ်ပေါင်း၊ ဟာဖတာ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ စသည်တို့ဖြင့် သစ်ရင်ခွာဝတ်ဆင်းချက် တုတ်ကောက်ကိုပင့်ကာ ဆူးလေဘုရား ဝမ်း ဝမ်းလျှောက်စတိုင်ပါပါနှင့် လျှောက်လာစဉ် ဆင်တင်ခင် အရာရှိတစ်ယောက်ပေးလေ၊ သို့မဟုတ် မြေပိုင်ရှင် သူဌေးသာ ဟစ်ယောက်ပေးလေဟု မဟိယပ်ကောက်ပေ၏။ သို့ရာတွင် ငွေလက်ပတ်ကြီးနှင့် မြို့ကို စိန်ရုံထားသည် လက်စွမ်းကြီးကို ဖတ်ထားခြင်း အားဖြင့် အရာရှိ မဟုတ်တန်ရာ၊ သူဌေးသာ အမူအရာနှင့် တူသည်ဟု ခံနိုင်မှန်ကြံရပေလိမ့်မည်။

သူတော်စိန်သည် ဆူးလေဘုရားလမ်းတစ်လျှောက် ကောင်မှခမောက်သို့ လျှောက်လာ၍ ဖရေခာ (အခေတ်ရထား) လမ်းကို ရောက်မီရာတွင်

ခေါင်းတုံးပေါ် ထိပ်ကွက် [၁]

ရန်ကုန်မြို့သည် လူပေါ်တွင် လူညွှန်ခူးသော လူပါးလူနပ်တို့ ခံမြန်းလာ ဖြစ်သော ဣန္ဒြေကြီး ဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပေရာ၊ ယင်းတို့အနက် ဣန္ဒြေ သူတော်စိန်မှာ ဗိုလ်ကျလျက် ရှိသည်ဟု လူပါးလူနပ်တိုင်းက သမုတ်ခြင်း မဲရသူ ဖြစ်လေသည်။ နဂါးအားဖြင့် ပါးရည်နပ်ရည်ရှိသော ရန်ကုန်သား အတိတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကောလိပ်ကျောင်း၌ ဖိနိယာအိုင်အေ အပက်တန်းသို့ ရောက်အောင် နှစ်နှစ်မျှ မညာသင်ကြားခဲ့သဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့၍ ကြီးပွားနိုင်သော အခြေခံ ပါးရမိ ရှိခဲ့သော်လည်း အလုပ် လုပ်၍ ရသော ငွေ ၁၀၀၀ ထက် လူညွှန်ခူး၍ ရသော ငွေ ၅၀၀ ကို ပိုမိုနှစ်သက်သည်ဟု သူကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလေ နှိုသည်အလျောက် သူတော်စိန်သည် ရေဝန်ရုံး၌ တစ်နှစ်ခန့် အလုပ်လုပ်ပြီးခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ လူပေါ်ကြော အဖြစ်နှင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့ နေထိုင်လာခဲ့လေသည်။

ငွေကြေး လက်ကိုင်ပြတ်သော အခါမျိုး၌ သူတော်စိန်သည် လိမ်ပျင်းသော လိမ်လည်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့မိသော်လည်း သူ၏ ဝါဒမှာ “လူလည်” လုပ်သူများ အပေါ်မှ ခေါင်းပုံဖြတ်၍ “ခေါင်းတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်” ရခြင်း အလုပ်ကို ပိုမိုနှစ်သက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ မိမိက အညွှန်ရှားလိုက်သည့်အတွက် တစ်ဖက်သား လူရိုးလူကောင်းများ၌ ထိခိုက်စေနာသွားမည်

ဘိုင်စကုတ်ရုံမှ ထွက်လာကြသော ပရိသတ်များနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးဝှေ့မိသဖြင့် လူချင်းမတိုက်မိအောင် ရှောင်တိမ်းသောအလုပ်ကို မျက်စိရှင်စွာနှင့် ကြိုးစား၍ လှုပ်နေရလေ၏။ ယင်းသို့ရှိစဉ် နှုတ်ခမ်းမွှေးကောင်းကောင်းနှင့် ပုဆိုးရှည် ဝတ်ထားသော လူကြီးတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို မြေကြီးပေါ်မှ ငဲ့ကောက်၍ ထိုအရာကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် ပွတ်တိုက်နေဆဲတွင် သူတော်စိန်နှင့် ရင်ဆိုင် တိုးဝှေ့မိလေ၏။ ထိုအခါ နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် လူကြီးသည် 'အလိုလေးဗျ' ဟု ဆိုကာ လက်ထဲမှ လွှင့်စင်ကျသွားသော အရာဝတ္ထုကို ကပျာကယာ ကောက်ယူ၍ သူတော်စိန်ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် 'ကြည့်စမ်းပါဦး မိတ်ဆွေ၊ ကံကောင်းလို့ပါလားဗျာ။ မြောင်းနှုတ်ခမ်းကလေးမှာ တင်နေပေလို့သာပေါ့။ နောက်ထပ်ပြီး တစ်လိမ့်တည်း လိမ့်လိုက်ရင် မြောင်းကြီးထဲ ကျသွားတော့မှာပဲ' ဟု ပြောကာ လက်ကိုင်ပဝါနှင့် ပွတ်တိုက်နေလေ၏။

စိန်။ ။ 'အဲဒါက ဘာကလေးလဲ ခင်ဗျ'

လူ။ ။ 'စိန် အရိုင်းခင်ဗျာ။ ကြည့်လိုက်တော့ ဖန်လို့နှင့်၊ စိန်အစစ်ခင်ဗျာ'

စိန်။ ။ 'ဟုတ်လားခင်ဗျာ၊ ကံကောင်းပေလို့သာပေါ့။ နိမ့်ဖြင့်....'

လူ။ ။ 'ကျုပ်လားဗျာ ကံကောင်းတာ၊ ကျုပ်လောက် ကံဆိုးတဲ့လူကမ္ဘာမှာ ရှိတယ်တောင် မထင်ဘူး'

စိန်။ ။ 'ဖြစ်ရလေဗျာ ဟုတ်ကဲ့လား'

လူ။ ။ 'ဟုတ်ပါသော်ကော မိတ်ဆွေ။ ဘဝင်(စ်)ကား စီးလာတယ်။ ခါးပိုက်နှိုက်ခံရရင် ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်ပဲ။ ပြုံးကြည့်နေလို့ ခဲကျလာတယ်။ ဘယ်သူမှန်သလဲ၊ ကျုပ်ခေါင်း မှန်တယ်။ ဘိုင်စကုတ်ကြည့်နေတုန်း ကုလားထိုင် ကျိုးကျတယ်။ ဘယ်သူကုလားထိုင်လဲ၊ ကျုပ်ကုလားထိုင်ပဲ။ ဘယ်နေရာ ဘာဖြစ်ဖြစ် ထိစရာရှိ ကျုပ်ထိတာချည်းပဲဗျ'

စိန်။ ။ 'ဖြစ်မှ ဖြစ်ပေလေဗျာ၊ ဒီလောက်ပဲလား။ ဟုတ်တော့

ဟုတ်ပါရဲ့လေ။ လူဆိုတာမျိုးဟာ ကံမကောင်းပြီဆိုမှဖြင့် ဘယ်နေရာမှာမှ အပေါက်မတည်ချင်ဘူး။ ကျွန်တော့်ဦးလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်'

လူ။ ။ '(သူတစ်ပါး၏ အဖြစ်အပျက်ကို နားမထောင်လိုသော လက္ခဏာဖြင့်) 'ကျုပ်လောက် ကံဆိုးတဲ့လူ ကျုပ်တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်ဗျ။ တစ်သက်လုံးလည်း ကံဆိုးတယ်၊ အခုလည်း ကံဆိုးတုန်းပဲ။ ဒါနဲ့ စကားပြောလက်စနဲ့ ပြောစမ်းချင်သေးတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား ခဏလောက် မအားဘူးလား၊ ဘာအလုပ်များ အရေးကြီးတာ ရှိသလဲ။ ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ စိတ်ကူးစိတ်သန်းရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်။ လာစမ်းပါဦးဗျာ၊ ဟောဟိုက ကလုတ်ဘားမှာ တစ်ခွက်စီလောက် သောက်ပြီး တိုင်ပင်စရာကလေးရှိတာ တိုင်ပင်ပါရစေဦး။ မိတ်ဆွေက အရက်တွေ ဘာတွေ ရှောင်တဲ့ လူပေါ့ထဲက မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား'

သူတော်စိန်မှာ မိမိက တိုက်ရသည့်ဖြစ်စေ၊ သုတစ်ပါး တိုက်သည်ကို သောက်ရသည့်ဖြစ်စေ အရက်အမျိုးကောင်းကို သောက်ရန် ဘယ်အခါမှ ဝန်လေးသူ မဟုတ်ပေရကား ဖိတ်ခေါ်သည့်အတိုင်း ဦးခေါင်းကို ညိတ်ကာ ကလုတ်ဘားဆီသို့ နှစ်ယောက်သား အတူတကွ လျှောက်သွားကြလေ၏။

ဟိုတယ်တွင်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ ထိုလူသည် ရှောင်ကျသော စားပွဲတစ်ခုဆီသို့ သူတော်စိန်ကို ခေါ်သွားပြီးနောက် ကုလားထိုင်တစ်လုံးစီ ထိုင်ကြပြီးမှ 'ဘာသောက်မလဲ' ဟု မေးရာ သူတော်စိန်က 'ဒီအချိန်ဆိုတော့ ဝီစကီပဲ ကောင်း ထင်ပါဗျာ' ဟု ပြောသဖြင့် ဘွိုင်ကုလားအား ဝီစကီနှစ်ခွက် ယူခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ ဘွိုင်ကုလားသည် ဝီစကီ တစ်ခွက်စီကို ထိုသူ၏ ရှေ့တွင် တည်ခင်း၍ ဖောက်ပြီးသော ဆိုဒါပုလင်းကို ချထားခဲ့ပြီးနောက် စားပွဲမှ ခွာသွားလေရာ သိုလူသည် မိမိ၏ ဖန်ခွက်နှင့် သူတော်စိန်၏ ဖန်ခွက်တို့တွင် ဆိုဒါများ ငဲ့ပေး၍ မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ကျိက် နှစ်ကျိက်စီ သောက်ကြပြီးသောအခါတွင်-

လူ။ ။ 'ဟုတ်တယ်ဗူး ကျုပ် နုနင်က မြောတဲ့အတိုင်းပဲ။ လောကကြီးမှာ ကျုပ်လောက် ကံဆိုးတဲ့ လူတစ်ယောက် ထမင်းထုပ်နဲ့ ခင်ဗျား လိုက်ရရင် ထမင်းထုပ် သီးရင်သာ သီးမယ်။ ခင်ဗျား တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါထက် နေပါဦးဗျာ။ ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်နှယ်ခေါ်သလဲ။ ကျုပ် နာမည် ကတော့ ဦးပေါလဲ့လို့ ခေါ်ပါတယ်'

စိန်။ ။ 'နာမည်ကဖြင့် ရိုးပါပေဗျာ။ ဦးပေါလဲ့ဆိုရင် ဘယ်သူကမှ ပလီဆန်းပြားတတ်တယ်လို့ ထင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင် ဆိုတာမျိုးလို့ လူရိုးလူကောင်းကြီးတစ်ယောက်လို့ လူတိုင်းက ယုံကြည်ကြမှာပဲ။ ကျွန်တော့်နာမည်ကတော့ ဘကျော်လဲ့တဲ့ ခင်ဗျာ။ ခင်ဗျားလို့ သိပ်တော့ မရိုးလှဘူး'

လူ။ ။ 'ကိုဘကျော်လဲ့တဲ့လား။ မြန်မာ ဟုတ်ကဲ့လား ခင်ဗျာ'

လူ။ ။ 'ခေ့ခိသွေးတော့ နည်းနည်းပါ ထင်ပါဗျာ'

လူ။ ။ 'အဲဒါကြောင့် ကျုပ် ထင်သားပဲ။ ကျုပ်ကို မြန်မာလူမျိုးက နာမည်ကို သုံးလုံး အင်မတန် ဗျည့်ခဲတယ်ဗျ။ နှစ်လုံး အလွန်ပဲ။ တစ်လုံး တည်း မှည့်တဲ့ လူတွေကောင် အပဲပဲ။ ဒါထက် ခုနင်တုန်းက ကျုပ်လက်ထဲက လွတ်ကျသွားတဲ့ စိန်ကို ခင်ဗျား မြင်လိုက်တယ် မဟုတ်လား'

လူ။ ။ 'ဪ အဲဒါ စိန်လားဗျ'

လူ။ ။ 'စိန်မှ စိန်အစစ်ပဲဗျာ။ ခင်ဗျားက မသွေးစသေးတဲ့ စိန်ရိုင်းကို မမြင်ဖူးဘူး မှတ်တယ်။ တွင်းထဲက ထွက်တဲ့အတိုင်း စိန်ရိုင်းဆိုတာ မျိုးက အကွက်တွေ ဘာတွေ မဖော်ရသေးလေတော့ သိပ်ပြီး အရောင်မထွက်ဘူးဗျ။ သို့သော် အကွက်ဖော်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပထမတန်းဆီ ဆိုသလောက် မီးကောင်းပြီး အရောင်တဖြတ်ဖြတ် ထွက်လာတာမျိုးကိုဗျာ။ ဪ ခင်ဗျားက စိန်အရိုင်းအတိုင်း မမြင်ဖူးသေးပဲ ဟာကိုး။ ရော ဒါဖြင့် ကြည့်ဖမ်းပါဦး' ဟု ဆိုကာ ဦးပေါလဲ့သည် သားရေအိတ်ကလေးထဲ၌ ထည့်ထားသော စိန်ရိုင်းကို ဘကျော်လဲ့အား ပြလေ၏။

ရပြန်သော်လည်း

ဘကျော်လဲ့သည် စိန်ရိုင်းကို မမြင်ဖူးသည့်အလျောက် အဘော် အဟန် အံ့ဩသော မျက်နှာထားဖြင့် ထိုဝတ္ထုကို အထက်အောက် လှန်ကာ ကြည့်ရှုပြီးနောက် ကျောက်စားပွဲပေါ်သို့ တင်ထားလိုက်လေ၏။

လူ။ ။ 'မိတ်ဆွေက စိန်အရိုင်းအတိုင်း မမြင်ဖူးတော့ ဒီဥစ္စာ ဝိန့်အစစ်ပါပဲ ဆိုတာ မယုံကြည်နိုင်ဘူး မှတ်တယ်။ ခင်ဗျား မယုံရင် မရှိ (ရွှေဘုံသာ) လမ်းက စိန်ဘာဘူတွေကို သွားပြုခေရ။ တစ်ထောင်မပေးဘူး ဆိုတော့ ကျုပ်ပါး လာရိုက်လုည့်ဗျာ'

လူ။ ။ 'ယုံပါတယ်ခင်ဗျာ။ စိန်ခင် မဟုတ်တာကို စိန်စစ်လုပ်ပြီး ခင်ဗျားက ကြားပြောနေစရာ ဘာအကြောင်း ရှိလို့လဲဗျ။ ကျွန်တော့်ကို ကြွားပြောလို့လည်း ခင်ဗျားမှာ ဘာအကျိုး ရှိမှာလဲ'

လူ။ ။ 'ဟုတ်သေးရိုးလားဗျာ။ စိန် ခင် မစစ်ကို မင်ဗျားလွှာပြီး ခုံစမ်းကြည့်ခေဗျာတယ်'

လူ။ ။ 'ယုံပါပြီ ထာ သိုက်ပါတော့ ခင်ဗျာ။ စိန်ဆိုမှပဲ ပြီးရော ခေ။'

လူ။ ။ 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ကောင်းကောင်း ကြီး ယုံပြီနော်'

လူ။ ။ 'ယုံပါပြီ ခင်ဗျာ'

လူ။ ။ 'ကိုင် ... ယုံလို့ရရင် ကျုပ် မြောပွဲဦးမယ်။ ဟောဒီစိန်ဟာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူ တဲ့ စိန်ဗျ'

ထိုအခါ ဘကျော်လဲ့သည် စိန်ရိုင်းနှင့် ဦးပေါလဲ့၏ မျက်နှာကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်ကာ အလွန်တရား အံ့ဩသော မျက်နှာထား ရှိနေလေ၏။

လူ။ ။ 'ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲဗျာ ဒီစိန်ကို ခင်ဗျား လုပ်တယ် လာ'

လူ။ ။ 'ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ထားတဲ့ စိန်ရိုင်းဗျာ။ ဘယ်ကြီးလည်း မဲမဲယဉ်းပါဘူး။ အချိန်က နာဇီဝက်နဲ့ ကိရိယာတန်ဆာဖီး ယု ကျုပ်ခွဲ ရှိရင်

ရပြန်ကတည်းက

ဒီစိန်မျိုး တစ်လုံးဖြစ်အောင် ကျုပ် လုပ်နိုင်တာပဲ။ ပြချင်တဲ့ ဘာသူကို ခင်ဗျား သွားပြချေ။ စိန်စစ် မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဆိုခဲ့လို့ရှိရင် ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ငွေတစ်ထောင် အလကား ပေးမယ်ဗျာ'

လှ။ ။ 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဓာတုဗေဒစိန်လို့ ဆိုခွင့်တာပေါ့လေ'

လှ။ ။ 'ဘယ်ကလာ ဓာတုဗေဒရမှာလဲ။ ဓာတုဗေဒ ဆိုလိုက်တော့ စိန်အစစ် မဟုတ်ဘူးလို့ အဓိပ္ပာယ် ရောက်နေတာပေါ့ဗျ။ ဒီဟာက ဘယ် ဆိုင်က စိန်ဘာဘူမဆို ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး သွက်သွက်ကြီး ငယ်ယူမယ့် စိန်အစစ်ဗျ။ ခင်ဗျား ဓာတုဗေဒကို ဘယ်သူက ဘယ်ထောင် ပေးငယ်မှာလဲ။ ဒီဟာက ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ထားတဲ့ စိန်အစစ်ဗျ။

'ဒါထက် နေ့စမ်းပါဦး၊ လောကဓာတ်ပညာအကြောင်း ခင်ဗျား သင်ခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

လှ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့၊ အိုက်ဘက်စီ အတန်းမှာ နှစ်နှစ်လောက် ကျွန်တော် သင်ခဲ့ဖူးပါတယ်'

လှ။ ။ 'ဒါဖြင့်ရင် ကမ္ဘာမြေကြီးထဲမှာ စိန်များဟာ ဘယ်လို ဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို နည်းနည်းပါးပါး သင်ခဲ့ဖူးမှာပေါ့'

လှ။ ။ 'သင်တော့ သင်ခဲ့ဖူးတာပဲ ခင်ဗျား၊ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ပါဘူး'

စင်စစ်မှာ ဘာကျော်လှသည် ကမ္ဘာမြေကြီးအတွင်း၌ သတ္တုများ ဖြစ် ပေါ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း အနည်းငယ်မျှ သင်ခဲ့ရူးသည်အလျောက် အတော်အတန် ခေါက်မိသော်လည်း ဦးပေါ်လှဆိုသူ၏ အသားယူကာ ရှင်း လင်းပြောပြလိုခြင်း တည်းဟူသော ဆန္ဒကို ခိုင်မာသည်ဖြစ်၍ မိမိက တစ်ပြား တစ်ချပ် မကုန်ကျရဘဲနှင့် လူတစ်ယောက် အသားရသွားမည်ဆိုလျှင် ယူချင် သလောက် ယူပါစေဆိုသော ဝါသနာမျိုးလည်း ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် မသိနားမလည်ဟန် ပြုနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ...

လှ။ ။ 'ကျွန်တော် ထင်တာကတော့ စိန်ဆိုတာမျိုးဟာ ဘာသာ ဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာတယ်လို့ ထင်မိတာကိုး ခင်ဗျာ'

လှ။ ။ 'ဖြစ်ဆို ဒီလိုလေ၊ ဖြစ်ပုံ ကျုပ် ပြောပြဦးမယ်။ ခင်ဗျားက ကောလိပ်ကျောင်း နေခဲ့ဖူးတော့ နားနီးမှာပါပဲ။ စိန်ဆိုတာ ဓာတုဗေဒနည်းနဲ့ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကာဗွန်ဓာတ်ပဲ။ မီးသွေးတို့၊ ကျပ်ခိုးတို့ ဆိုတာမျိုးတွေလိုပေါ့ဗျာ'

လှ။ ။ 'မီးသွေးကတော့ မည်းတယ်၊ အရောင်လည်း မထွက်ဘူး။ စိန်ကတော့ ဖြူပြီး အရောင်တလက်လက် ထွက်ပါကလားဗျာ ...'

လှ။ ။ 'အို ... ဒါက မဆိုင်ပါဘူး။ ဓာတ်သဘာဝ တူပေမယ့် အသွေးအရောင် ကွဲတာ၊ အနံ့ အရသာ ကွဲတာ အကုန်ပေါ့ဗျာ။ သို့သော် ခင်ဗျား နားလည်အောင် ကျုပ် ပြောဦးမယ်။ ကြိရည်ကို ခင်ဗျား ကြည့်စမ်း၊ သူ့အတိုင်းကြည့်ရင် ဖြူလည်း မဖြူဘူး၊ အရောင်လည်း မရှိဘူး၊ သို့သော် ... အဲဒီ ကြိရည်ဟာ အပူနဲ့ တွေ့တဲ့အခါမှာ သကြားဖြစ်လာပြီး အသွေး ကလည်း ပြူတယ်၊ အရောင်ကလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ။ နေဦး၊ ကျုပ် ပြောဦးမယ်။ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ သစ်ပင်တွေ မပေါက်ခင်၊ လူတွေ ဘာတွေ မနေခင် ဟို ... ပထမတုန်းကတော့ အင်မတန်ပူပြင်းတဲ့ ဓာတ်ခိုး၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းနေတဲ့ ဧရာမ ဟာကြီး ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ ဓာတ်ခိုး၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ အမျိုးမျိုးထဲမှာ ကာဗွန်ဆိုတဲ့ ဓာတ်လည်း ပါတယ်။ အင်မတန် ပူပြင်းပြီးဆိုမှဖြင့် ဘယ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းမျိုးမဆို လောင် ကျွမ်းရတယ် မဟုတ်လားဗျ။ လောင်ကျွမ်းပြီးတဲ့နောက် မည်းမည်းကြီး မီးသွေးလို ကျန်နေရစ်တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီ မီးသွေးဟာ ကာဗွန်ဓာတ် ပဲဗျ။ ဒါနဲ့ ဧရာမ အနီးအငွေ့လုံးကြီးဟာ ကာလအတန်ကြာတော့ တဖြည်း ပြည်း အေးလာရတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလို အေးလာတဲ့ အခါကျတော့ နဂိုအရွယ်လောက် မကြီးတော့တဲ့ ကျုံ့ဝင်သွားရတဲ့ သဘာဝ ရှိတယ်ဗျ'

လုံ။ ။ 'အဘတ်များ၊ ရေလျှော်လိုက်တော့ ကျွန်ုပ်ငါးယောက်ဟာမျိုးလိုလား'

လုံ။ ။ 'ကဲထားပါတော့ဗျာ၊ အဲဒီလိုပဲ ဆိုပါတော့။ အဲဒီလို ကျွန်ုပ်ငါးယောက်ဟာ အခါကတော့ ဘယ်နှယ် ဖြစ်သလဲ သိလား'

လုံ။ ။ 'ကျွန်ုပ်ငါးယောက်ဟာ သေးသွားတာပေါ့ဗျ'

လုံ။ ။ 'ကျွန်ုပ်ငါးယောက်ဟာ အခါကတော့ ဓာတုဗေဒ စကားနဲ့ မြေရေရောင် ဖိနှိပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ခွန်အားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဗျ။ ငင်းဗျား ငင်းစား ကြည့်လေ၊ တန်ချိန်ပေါင်း အသိန်း၊ အသိန်းရာ အလေးချိန်ရှိတဲ့ ကမ္ဘာမြေကြီး၊ လောင်းဖြစ်တဲ့ အခိုးအငွေ့လုံးကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း အေးလာလို့ တောင်ကြီးတွေ၊ ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေအဖြစ် ရောက်အောင် မာမာကြီး ဖြစ်လာတဲ့ အခါမှာ အဲဒီ ကျောက်တောင်ကြီးတွေ အကြီးအကြားမှာ ကပ်ကပ်သပ်သပ် ညှပ်ဝင်နေတဲ့ ကာဗွန်ဓာတ်တွေဟာ ကျောက်တောင်ကြီးများရဲ့ ကြောက်မမန်း၊ လန့်မမန်း ဖိနှိပ်ခြင်းကို ခံရတာကိုးဗျ။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ သိလား' ဟု မေးလျက် ရုတ်တရက် ဆက်လက်၍ မပြောသေးဘဲ ကန့်လန့်နေလေရာ ဘကျော်လှကမူ မည်ကဲ့သို့သော အဖြေမျိုး ပေးစေလိုသည်ဟု အကဲခတ်နိုင်သဖြင့် 'ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ' ဟု၍သာ ပြန်၍ မေးရလေ၏။

လုံ။ ။ '(ဘကျော်လှ၏ ပခုံးကို ပုတ်လျက် အဓိပ္ပာယ် လေးနက် စေလိုသော သဘောနှင့် မိမိ၏မျက်နှာကို ဘကျော်လှ၏ မျက်နှာအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍) 'ဒီတော့ ဘာဖြစ်တယ် မှတ်သလဲ၊ စိန်တွေ ဖြစ်လာတယ်ဗျ စိန်တွေ' ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် ဦးပေါလုံသည် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိန်များမှာ မိမိ၏ လုံ့လပယောဂ အစွမ်းဖြင့် ပြစ်လာရတော့သည့် အလားကဲ့သို့ အသားယုသော မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်ကာ ကြည့်နေလေတော့၏။

ထိုအခါ ဘကျော်လှမှာ လူငြိမ်း လူအ တစ်ယောက်၏ မျက်နှာထား

ရပြန်တာပဲ

မျိုးကို ဟန်တောင်ခြင်း၊ အရာဇာနည် ပဝံစတန်း၊ ကျွမ်းကျင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လေရကား။ အကြီးအကျယ် အံ့ဩသောကြောင့် အာခြောက်လာတော့ သည့် အမှအရာမျိုးဖြင့် အရက်ဖန်ခွက်မှ တစ်ကျိုက်နှစ်ကျိုက်မျှ ကျိုက်ပြေးလျှင် ဦးပေါလုံ၏ ပညာဗဟုသုတကို အံ့ဩချီးကျူးသော အခန်းမျိုးဖြင့် ဦးပေါလုံ၏ မျက်နှာကို ပေးကြည့်နေလေ၏။ သူ့မျက်နှာထားကို တွေ့မြင်ရသော ဦးပေါလုံမှာ အကျေခပ်ကြီး ကျေနပ်လှ၍ အရက်များ ကုန်လုဆဲဆဲ ရှိနေသော ဖန်ခွက်များ ယဲသို့ ဝိစကီထပ်၍ ဖြည့်ထည့်နေရန် တွိုင်ကုလားအား အော်ဟစ်ကာ အမိန့်ပေးလိုက်သေး၏။

ဦးပေါလုံသည် ဘကျော်လှအား အံ့ဩခြင်း ဖာည်းယူသော အရသာကို အားရအောင် ဝံ့စားစေလိုသော ပျော်ရွယ်ချက်နှင့် ဆက်လက်၍ စကားမပြောသေးဘဲ အတန်ကြာသည်တိုင်အောင် ဆိုင်ရုံနေရင်း မိမိဖန်ခွက်မှ ဝိစကီအနည်းငယ်ကို မော့ချ၍ ဤသို့ ပြောပြန်လေ၏။

လုံ။ ။ 'ဟုတ်တယ် မိတ်ဆွေ၊ ဗုဒ္ဓ၏ကံ ကျွန်ုပ်ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ကျောက်တောင်တွေ ကြားထဲမှာ ကာဗွန်ဓာတ်တွေ ညှပ်ပြီး စိန်ဆိုတာတွေ ဖြစ်လာပါ ရောဗျာ။ အဲ ကျုပ်ကလည်းပဲ အဲဒီနည်း အတိုင်း လုပ်တာပဲဗျ။ နို့ပေမယ့် ကမ္ဘာမြေကြီးကို ပုအောင်လုပ်ပြီး အေးသောင် ကျုပ် ပြန်လုပ်တယ် လို့တော့ မဆိုလိုဘူးပါဗျာ။ သူ့ဟာက သဘာဝနည်းကိုးဗျ။ အဲ ... ကျုပ်ကလည်း အဲဒီနည်းအတိုင်းလိုက်ပြီး အသေးစားကလေး သဘောနဲ့ လုပ်ယူတာပေါ့ဗျ'

ဘကျော်လှသည် အပြင်အထန် စည်းစား စိတ်ကူးနေသည့် သဘောမျိုးနှင့် (နဖူးရေကို ကွန်ကာ မျက်နှာခေါင်းကြိုတ်လျက် ဖိုက်ဝေးနေလေ၏။) သို့မဟုတ်မှ

လုံ။ ။ 'မိသြာ် ငင်းဗျာ ပြောတော့မှ စိန်များ ဖြစ်ပုံဖြစ်နည်းကို တကောင်းမှာ သင်ခဲ့ရတုန်းက ဟာတွေ ပြန်ပေါ်လာတယ်ဗျီ။ ဒါထက် နေစမ်း

ရပြန်တာပဲ

ပါဠိဗျာ၊ ဂျာမန် ပရော်ဖက်ဆာကြီး တစ်ယောက်ဟာလည်း သံတုံး သံခဲ တွေကို အပြင်းအထန် ပူရာကနေပြီး ရဟံတရက် ချက်ချင်း အေးသွားအောင် လုပ်တဲ့နည်းနဲ့ စိန်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်ရဖူး တယ် မှတ်ပါတယ်'

လုံ။ ။ 'ကျုပ်လည်း ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ လုပ်နိုင် တာက ဆယ်လုံး၊ ဆယ်နှစ်လုံး၊ တစ်ရက်ရှိတဲ့ စိန်အသေးအမွှားကလေးတွေ လောက်သာ ဖြစ်တာကိုးဗျ။ ပြီးတော့လည်း သူ့နည်းက တကယ် တွင်းထွက် စိန်ထက် ဆယ်ဆလောက် စိတ်ကြီးနေသတဲ့၊ ဖြစ်ရန်တော့ ဖြစ်တဲ့၊ နို့ပေ မယ့် ဈေးမကိုက်လို့ ခင်ဗျာလူစု လက်လျှော့နေရပါပဒကားဗျ။ ကျုပ်နည်းက သုံးရတီမှ သုံးကျပ်ခွဲလောက် ကုန်တဲ့ပြင်၊ သူတို့လို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဓာတ်ရုံကြီးတွေ ဟာတွေ တည်ဆောက်နေဖို့ မလိုဘူးဗျ။ ဘယ်နေရာ လိုင် လုပ်လုပ် ဖြစ်တာပဲ။ တော်တဲ့ ရေချိုးခန်း တစ်ခုရရင် ကျုပ်နည်းက လုပ် ဖြစ်တော့တာပဲဗျ' ဟု ပြောပြီးနောက် ဖန်ခွက်မှ အရက် တစ်ကျွက်နှစ်ကျွက် သောက်၍ နတ်ခမ်းများကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သုတ်လျက် ဘကျော်လု၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်နေလေ၏။ ။ ထို့နောက်မှ ...

လုံ။ ။ 'ဘယ်နှယ်လဲ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မယုံဘူးလား'

လှ။ ။ 'မယုံတော့ မရှိပေါင်ဗျာ ... ဒါပေမယ့် မေးပါရစေဦး။ ခင်ဗျားက ကျောင်းမှာ ပညာ ဘယ်လောက်သင်ခဲ့လို့လဲ'

လုံ။ ။ 'ကျုပ်လား ... ကျုပ်က ကာလကတ္တား ယူနီဗာစီတီသွားပြီး ဘီအက်(စ)စီ သင်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်၊ ဓာတုဗေဒအလုပ်ကို ဝါသနာထုံတာနဲ့ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး စိန်လုပ်တဲ့နည်းကို လက်တွေ့ ဝုံစမ်းလာလိုက်တာ အဓမ္မ ရထားတဲ့ ငွေနှစ်သောင်းကျော် သုံးသောင်း ပြုတ်ပြုတ် ပြုန်းခဲ့ပါရောလားဗျ' (ပုတ်ချက်-ထိုကားမှာမှ အမှန်တိုင်း ပြစ်၏။)

လှ။ ။ 'သြော် ... တော်တော်ကြီး ငွေကုန် ကြေးကျခံပြီး လိုက်စား ထားခဲ့တာကိုး'

ရပြန်တာပဲဟိုက်

လုံ။ ။ 'ဘာပဲပြောပြော၊ ခင်ဗျားက မယုံနိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ မယုံနိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားကို ကျုပ်က အပြစ်မဆိုသင့်ပါပေဘူး။ ယုံ နိုင်ခရာ မရှိဘူးဆိုတာကိုလည်း ကျုပ် သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဟာ မှသားသုံးတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးဗျ'

လှ။ ။ 'မှန်ပါတယ် ... မှန်ပါတယ်'

လုံ။ ။ 'ကျုပ်က ဘယ်တော့မှ လိမ်ပြောတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး ... နားလည်လား။ သို့သော် ယုံကြည်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ် ဆိုတာ ကိုတော့ ကျုပ် နားလည်တယ်။ ကိုင်း ... စကားရှည်ရှည် ပြောမနေဘူးဗျာ။ ခင်ဗျား ယုံကြည်လောက်အောင် ကျုပ် လုပ်ပြီမယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ခုနကမှ စ တွေ့ကြပေမယ့် ခင်ဗျား လုပ်လူပန်း ကြည့်ရတာ ကျုပ်နဲ့ နေရာ ကျလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ "ကိုင်း ကျွန်းမှ၊ ကွန်း ကိုင်းမှ" ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုနိုင်ကြလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဘယ်နှယ်လဲဗျ။ ဘာပြောချင်လဲ'

လှ။ ။ '(လူရိုးကလေး၏ မျက်နှာထားမျိုးဖြင့်) 'ဘာမှ မပြောချင် ပေါင်ဗျာ'

လုံ။ ။ 'ဒီလိုလေ မိက်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ယုံကြည်လောက်အောင် ခင်ဗျား မျက်စိအောက်မှာ ကျုပ် လုပ်ပြီမယ်၊ နာရီတစ်ဝက်လောက် ခင်ဗျား မအားဘူးလား၊ ဘယ်နှယ်လဲ'

လူတကာကို အမဲဖမ်းလာခဲ့သော ဘကျော်လုသည် မိမိအား အခဲ ဖမ်းရန် အကြံဖြင့် နူးနှပ်လျှက်ရှိသော ဦးပေါလုံ၏ စကားများကို နားထောင် လျှက်ရှိစဉ် တစ်ခါတစ်ရံ ဝမ်းထဲ၌ ယားကွဲကျိ ဖြစ်လာ၍ မရယ်မောမိစေရန် အထူးသတိပြု၍ နေရလေတော့၏။

နောက်ဆုံး၌ ဘကျော်လုက အားလပ်ပါသည် ဆိုသဖြင့် လူ နှစ်ယောက်တို့သည် ဂလုပ်ရုံမှ ထွက်လာခဲ့ကြ၍ ဦးပေါလုံသည် ဘကျော်လု

ရပြန်တာပဲဟိုက်

ကို ဘုရားကင်းလမ်း (ကိုကလေးစေးလမ်း) ဦးရှိသော သုခါနေအိမ် တိုက်ခန်း သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ဦးပေါလုံ၏ အိမ်ထောင်မှုပစ္စည်းများ အတော်ပင် သားသားဖားဖား နား နှိုးညည် အဖြစ်ကို တွေ့ရသဖြင့်၊ အချို့သော ဥရောပ တိုက်သားများကဲ့သို့ တိုက်ခန်း ကိုသာမက အိမ်ထောင်မှု ပစ္စည်းများပါ တပါတည်း ငှားရမ်းထားဟန် တူသည်ဟု ဘကျော်လှ အကဲခတ်မိလေ၏။ ဦးပေါလုံ၏ အခန်းမှာ သုံးထပ် တိုက် တစ်တိုက်တွင် အပေါ်ဆုံးထပ်၌ တည်ရှိလေရာ ဦးပေါလုံသည် ဘကျော်လှအား သူ၏ ဧည့်ခန်းတွင် စီစဉ်ကာ ထိုခန်းနှင့် ဧည့်ခံသေး၏။ တစ်ခွက်စီ သောက်ကြံပြီးနောက် ဦးပေါလုံလည်း 'ဟဲ့... လေး... လုပ်ပြမယ် ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ခင်ဗျား မျက်စိအောက်တွင် လှုပ်ပြေး ပါ... လားနဲ့' ဟု ဆို၍ နောက်ဖေးအောင်သို့ ခေါ်သွားလေရာ ထိုအခန်း၌ကား မကျောက်စားပွဲ တစ်လုံး၊ ဟံဆိပ်များ ကပ်ထားသော ဆေးရုံညှပ်ပုလင်းများသည် ခေရာတကူ သပ်ရပ်စွာ စီတန်းလျက် ရှိကြလေ၏။ ထိုပြင် ဖန်ဘူး၊ ဖန်ခွက်၊ ဖန်ပြွန် အစရှိသည့် ဓာတုဗေဒဆရာများ အသုံးပြုသော ဝတ္ထု ပစ္စည်း များမှာလည်း ကြွက်လျှောက်ပေါ်တွင် သပ်ရပ်စွာ စီတန်းလျက် ရှိကြလေ၏။

ဦးပေါလုံသည် လိုအပ်သော ကိရိယာတန်ဆာများကို လှမ်းယူရင်း 'ကိုင်း... ဗျား ကျေနပ်လောက်အောင် ကြည့်သွားမိပေ...။ ခင်ဗျား မျက်စိ အောက်တွင် ရှင်းရင်းကြီး လှုပ်ပြလိုက်ပါမယ်' ဟု ပြော၍ ပုလင်းတစ်လုံး ကို ကိုင်မြှောက်ခါ 'ဟောဒါက မဂ္ဂနီစီယမ်ဓာတ်ဗျ' ဟု ဆို၍ အမှန်အနည်း ငယ်ကို ကျောက်စားပွဲပေါ်သို့ သွန်ထည့်လေ၏။ ၎င်းနောက် အမြှားပုလင်း တစ်လုံးကို လှမ်းယူလျက် 'ဟောဒါက သံမှန်ဗျ' ဟုဆိုကာ ထိုနည်းအတိုင်း ကျောက်စားပွဲပေါ်သို့ အနည်းငယ် သွန်ထည့်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ဟံဆိပ် မပါသော တတိယပုလင်း တစ်လုံးကို လှမ်းယူ၍ မွှဲကတ်အရောင်ရှိသော

အမှန်များကို အပေါ်ဆုံးမှ လွန်ထည့်ပြီးလျှင် သုံး မျိုးလုံးကို ဒန်ခွန်ကလေး ကပ်ခွန်ဖြင့် မွှေမွှေကာ ခေရာစပ်လေ၏။

'ဟို နင်မျိုးကိုတော့ ခင်ဗျား သိတယ်၊ ကာကီယ အမှန်ကိုပဟာ ကျွန် မပြောနိုင်ဘူး။ စိန်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဒီဆေးမှန်ဟာ အရေးပဲ' ဟု ပြောသေး၏။

ထို့နောက် ဦးပေါလုံသည် သံပုရာသီးခန့် ပမာဏရှိသော ငှဲတစ်လုံး ကို ယူ၍ ကျောက်စားပွဲပေါ်၌ ခေရာစပ်ထားသော အမှန်များကို လုံ့လသို့ သေခွာစွာ ယက်ထည့်ပြီးမှ ဘကျော်လှအားကဲ့သို့ လှည့်၍ 'ဒီလိုဗျ မိသ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားနားလည်အောင် ကျွန် ရှင် ပြီးမယ်။ မဂ္ဂနီစီယမ်ဆိုတဲ့ဓာတ်ကို အမှန်နဲ့ခေရာပြီး ကျွန်တို့ကဲ့သို့အခါ ကျရင် ဒီဂရီ သုံး လေး ဖောက် ပြုပြင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်လာတယ်။ ဒီတေအေဓာတ်ဟာ ဟိုဘုန်း က ကမ္ဘာကြီး ပါရည်ပျော်နေစဉ်က တေအေဓာတ်မျိုးလောက်ပဟာ မပြိုင် လန်လှဘူးပေါ့ ဗျား သို့သော် အဲဒီလောက်နီး နီး ပြုပြင်တာပဲ။ သိမိ တေအေဓာတ်ကြောင့် သမ္မန်ကလေးတွေဟာ အရည်ပျော်သွားရော၊ အဲဒီအခါမှာ ကျွန် ခုနက်က ယာညှပ်လိုက်တဲ့ မွှဲတဲဟ် အမှန်ဟာလည်း သံမှန်နဲ့အတူ သမဲသွား ရောဗျ။ အဲဒီ မွှဲမွှဲတဲဟ် အမှန်ဟာက သူ့ သဘာဝရင်းမှာ စိန်နဲ့ အတူတူပဲဗျ'

ဘကျော်လှသည် ပရော်ဖက်ဆာ ဆရာကြီး၏ ကောင်းကို ကျောင်း သား တစ်ယောက်က နားထောင်လျက်ရှိသည့် မှက်နှာထားမျိုးဖြင့် ဦးပေါလုံ ၏ ကောင်းကို မှားထောင်လျက်ရှိစဉ်၊ ဦးပေါလုံသည် မိ ခြစ်ဆဲတစ်ချောင်းကို ခြစ်၍ ဆေးမှန်များ ထည့်ထားသောလုံကို မီးရှို့လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မျက်လုံးများကို ဖောက်ထွင်းသွားမလောက် တောက်လင် လှသော မီး တောက်တစ်ခု ရဟံတရက် ပေါ်ထွက်လာ၍ တရားရှူးမြည်သော အသံနှင့် တကွ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ဘကျော်လှမှာ လုံ့လထားသော နေရာနှင့် ၇ ဟောင်း ၈ တောင်ခန့် ကွာလှမ်းသော်လည်း မီးတောက်မှ အပုဂ္ဂေသည် သုခါပါးပြင်

ကို ဟပ်လေသေး၏။ ဘကျော်လှသည် လုံကလေးကို စိုက်၍ကြည့်နေစဉ် လုံမှာ ပထမ၌ နီလာ၍ ပန်းရောင်သို့ ကူးပြောင်းပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် ပွေးပွေးဖြူသောအရောင် ဖြစ်လာ၍ လုံပါ၊ ခံတာကလောင်လျက် ရှိလေတော့၏။

လုံ။ ။ 'ကိုင်း မြင်လား စိတ်ဆွေး ဘယ်လောက် ပူပြင်းတယ်ဆိုတာ ဧင်ဖျား တွေ့ပြီ မဟုတ်လား။ ခုနေအခါမှာ ကျုပ် ထည့်ထားတဲ့ ကာဗွန်ဓာတ်ဟာ သံရည်အတွင်းမှာ တစ်မျိုးတစ်မည် သဘာဝပြောင်းနေနေရမယ်ဗျ။ ကျုပ်တို့ အခုမြင်ရတဲ့ အပူဓာတ်ဟာ ဟိုတုန်းက ကမ္ဘာမြေကြီး အရည်ပျော်စဉ်က အပူဓာတ်လောက်တော့ မပြင်းဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလောက် ပြင်းအောင်ကိုလည်း ဘားယိုလောကဓာတ်ဆရာမှ လုပ်မယူနိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ။ သို့သော် အဲဒီချို့ယွင်းချက်ကို ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ် ယူသလဲဆိုတော့ ဟိုတုန်းကတော့ ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ သူ့ဟာနဲ့သူ တပြည်းပြည်းကလေး အေးသွားတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ဒီဟာကို စက္ကန့်တစ်မက်အတွင်း ဖြန့်ခနဲအေးအောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီတော့ကာ ကျုပ်လုပ်ထားတဲ့ တေဇောဓာတ်က သဘာဝလောက် မပြင်းသော်လည်း ဖြန့်ခနဲအေးအောင် လုပ်တဲ့အတွက် ဥတု အပြောင်းအလဲဟာ အင်မတန် ပြင်းထန်တယ်ဗျ။ အဲဒီလို ရုတ်တရက် ဥတုပြောင်းလဲခြင်းအတွက် ကြောင့် လောကဓာတ် စကားအားဖြင့် ဖိနှိပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ခွန်အား ဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဗျ။ အဲဒီ ခွန်အားအတွက်ကြောင့် ကျုပ်ထည့်ထားတဲ့ ကာဗွန်မူန့်ဟာ စိန်ဖြစ်သွားရတာပဲ။ သို့သော် အနောက်နိုင်ငံက ဂျာမန်လောကဓာတ် ဆရာတွေက ဒီဂရီ ၃-၄ ထောင် ပူပြင်းနေတဲ့လုံကို စက္ကန့်တစ်မက်အတွင်း ဖြန့်ခနဲ အေးစေနိုင်တဲ့နည်းကို သူတို့ မတွေ့သေးဘူး။ ကျုပ်က တွေ့ထားတယ်။ သူတို့နဲ့ ကျုပ်နဲ့ အဲဒါ ကွာတာပဲ။ စိန်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်။ ကာဗွန်ဓာတ် ဖြစ်တယ် ဆိုတာကတော့ လောကဓာတ်ပညာမှာ က ကြီး၊ ခ ရွေး ရှိသေးလို့ လူတိုင်း သိကြတာပဲ'

ရုဗ်ရှင်ကလေး

ထိုနောက် ဦးပေါလုံသည် စားပွဲအောက်၌ထားသော ကိရိယာကလေးတစ်ခုကို ဆွဲယူလိုက်ရာ ထိုကိရိယာမှာ စက်ဆီဘူးနှစ်လုံးကို ဓာတ်ကြီးများဖြင့် သွယ်ထားသကဲ့သို့ ရှိနေ၍ အကြောင်းကို မသိသော သူတို့မှာ မည်သည့်အတွက် အသုံးပြုသည်ဟု ရိပ်မိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ဦးပေါလုံကမူ ထိုကိရိယာကလေးကို တရိုတသေနှင့် ဖြည်းဖြည်းစွာ ကိုယ်တွယ်သည်ကို ထောက်သဖြင့် သူ့အဖို့ အလွန်ကရာ အရေးကြီးဟန် တူသည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်လောက်ပေ၏။

လုံ။ ။ 'ဟောဒီ ကိရိယာကလေးဟာ ဓာတ်လုံးတစ်ခုကို အမြန်ဆုံး နှေးအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတယ်ဗျ။ ဘယ်လိုက ဘယ်နှယ် အလုပ်လုပ်ဟယ် ဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျားကို ပြောပြလို့ မှားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သို့သော် သိပ်ပြီး သဘာဝကျတဲ့ ကိရိယာကလေးဗျ။ ဟောဒီလုံယံက ဓာတ်ရည်ကို ဒီကိရိယာကလေးထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရင် လက်ဖျစ်တစ်ဖက်အတွင်း အေးသွားနိုင်တယ်ဗျ။ အခုချိန်ဒီဂရီ (၄၀၀၀) လောက်ကနေပြီး သူ့ဒီဂရီအောက် ကာဗွန်ဓာတ်လောက် ရောက်သွားအောင် စက္ကန့်တစ်မက်တိတိပဲ ကြာတယ်။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ခင်ဗျား သိလား'

လုံ။ ။ 'ဒီတော့ကာ ဒီတော့ကာ'

လုံ။ ။ 'ဒီတော့ကာ ဖြန့်ခနဲ အပြင်းအထန် ဥတုပြောင်းသွားတဲ့ အတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဖိနှိပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဓာတ်အား ဖြစ်ပေါ်တယ်ဗျ။ အဲဒီဓာတ်အားဟာ ဘယ်လောက် ကြီးမားပြင်းထန်သလဲဆိုရင် ဒုတစ်မိုင်၊ အနုတစ်မိုင်၊ အလျားတစ်မိုင်ရှိတဲ့ သံမဏိတုံးကြီးနဲ့ ပိချလိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ'

ဦးပေါလုံသည် ထိုကိရိယာကလေး၏ အပုံးကို ဖွင့်၍ လုံကလေးကို ညှပ်ရှည်ကြီးတစ်ချောင်းဖြင့် ညှပ်ယူပြီးလျှင် ဆီးကင်းခန့် ပမာဏရှိသော ဓာတ်ရည်ကို လောင်းထည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မီးရထားစက်ခေါင်းမှ

ရုဗ်ရှင်ကလေး

အဖိုးထုတ်လက်သို့ နှိုးဆဲမြည်သော အသံကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ
၎င်းကိစ္စကလေး၏ အဝမှ မီးရထားစက်ခေါင်းမှ လှုပ်ထုတ်သော
ရေခဲခွေးငွေ့များကိုသို့ပင် မြောက်မြားစွာသော ရေခဲခွေးငွေ့များသည် ရုတ်
တရက် ပန်းထွက်လာ၍ အနီးကလေးတစ်ခုလုံး ပိတ်ပိတ်သွားမတတ် ရှိလေ
တော့၏။

လုံး။ ။ 'ဖြင့်ရတော့မယ်၊ မကြာခင် ခင်ဗျားမျက်စိနဲ့ မြင့်ရတော့
မယ်' ဟု ပြောလျက်ရှိစဉ် တံကျော်လှမှာမှ မိမိ၏ မိလ္လာစီးကရက်ဘူးမှ
စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ လက်သည်းခွဲပေါ်တွင် ဆောင့်ကာ စဉ်းစား
နေသော မှက်နှာထာနှင့် ဝေးကြည့်နေလေ၏။ ထိုနောက်မှ ...

လှ။ ။ 'ကြီးကြီးစည်စည်ဗျာ၊ ဒီစိတ်ထူးကို ခင်ဗျား ဘယ်နည်း
ရတာလဲ'

လုံး။ ။ 'ကျုပ် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ဘီအက်စီအောင်ပြီး ၁၀ နှစ်
လုံးလုံး အနောက်တိုင်းနည်းနဲ့ အင်္ဂါရတ်နောက် လိုက်ပြီး ငွေ နှင်သောင်း
ကျော် သုံးသောင်း အကုန်ခံ စမ်းခဲ့တဲ့ အကောင်ဗျာ။ ကျုပ်ဝါသနာက ငယ်
ငယ်ကလေးကတည်းက ရတဲ့ မုန့်ဖိုးကလေးနဲ့ ဆေးဆိုင်ဝင်ပြီး ဟိုဓာတ်
ဝယ်၊ ဒီဓာတ်ဝယ်၊ ဟိုဟာနဲ့ရော၊ ဒီဟာနဲ့ရော၊ ဟိုဓာတ်နဲ့ သည်ဓာတ်နဲ့
စပ်။ ဟစ်ခါတုန်းက ဆေးမူန့်ထောင်းနေတဲ့ ငရုတ်ဆုံက ဟုန်းဆို မီး ထ
တောက်လိုက်တာ မျက်ခုံးမွေးရော၊ မျက်တောင်မွေးရော အားလုံး လောင်
သွားပြီ၊ ပြောင်တင်းကြီးနဲ့ အကြောကြီး နေခဲ့ရပါသေးလားဗျာ။ တော်တော်
ကြီးလာတော့ လောကဓာတ်စာတွေ ဖတ်၊ အင်္ဂါရတ်ကျမ်းတွေ ဖတ်။ သူဟို
အင်္ဂါရတ်က ရွေ့လောက်သာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အနောက်တိုင်း အင်္ဂါရတ်က
စိန် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရွေ့ယက် စိန်က အဖိုးတန်တယ်ဆိုပြီး နောက်ဆုံးတော့
စိန်ဘက် မဲလိက်သွားတာကိုး'

စင်စစ်မှာ ဦးပေါလုံသည် ငွေမြောက်မြားစွာ အကုန်အကျခံ၍

အင်္ဂါရတ်ထိုးဖူးသည်ဆိုခြင်းကား အမှန်ကတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ အင်္ဂါရတ် ထိုးသူ
မှာ နှင့် လောင်ကဆံ့သူများသည် အလုပ်မလုပ်ဘဲနှင့် ငွေအမြောက်အမြား
ရလိုသော သဘာဝ ဓာတ်ရင်းခံ ရှိသူများ ဖြစ်ကြလေရာ၊ အကြံအစည်
အထဲ မမြောက်၍ လူများကို လိမ်ချဖို့ ဦးပေါလုံ၏ လုံ့လပြုခြင်းမှာလည်း
အဆိုပါ သဘာဝမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အပြုအမူပင် ဖြစ်လေ၏။

ထိုနောက် ဦးပေါလုံသည် အင်္ဂါရတ်ကို ပင့်၍ ကိရိယာကလေးထဲ
သို့ ကုန်းနှိုက်ပြီးလျှင် တစ်ဖန် စန့်စန့် ရုပ်လိုက်သောအခါ၌ မွတ်တဲ ၃၊ ဆင်း
ရှုံသော ကော့ကလုံးကလေးတစ်ခုသည် လက်ထဲ၌ ပါလာလေတော့၏။

လုံး။ ။ '(ကျောက်လုံးကလေးကို ထုတ်သို့ နှင့် လက်မအကြား၌
ကျပ်ကာ လှမ်းပေးလက်) 'ကိုင်းဗျာ ဟောဒီမှာ စိန်ရိုက်ကလေး ပါပဲ၊ မဂို
(မရွက်သာ) လမ်းက ဘယ်စိန်ကိုက်မဆို ခင်ဗျား သွား ပြုချေ။ မဟုတ်ဘူး
ဆိုတော့ ကျုပ်ခေါင်းကို လက်၌ထုတ်လှည့်'

ဘကျော်လှသည် အလွန်အကြည်တန်ဖြင့် ကော့ကလုံးကလေးကို ကိုင်
တွယ်ကြည့်ရှုလက် ရှိစဉ်

လုံး။ ။ 'ကျုပ်မဟက် ကံဆို တဲ့လူဟာ လောကကြီးမှာ မရှိပါဘူး
ဗျာ'

လှ။ ။ 'ဘယ်နှယ်လဲ ဆရာကြီးဇော်။ ငါးရာယန်၊ ကန်ထောင်တန်
စိန်တွေကို လုပ်တတ်နိုင်ပါလျက်နှင့် ကံဆိုးဘယ်ဆိုလို့ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား
ပင်ဗျာ'

လုံး။ ။ 'လုပ်တော့ လုပ်တက်ကဲ့၊ သုံးလောက် ၀ လောက်အောင်
အဖွဲ့ထုတ်ရောင်းဖို့က ရှိသေးတာကိုးဗျာ။ လာပါဗျာ ကျုပ် ပြောပါဦးမယ်'

ဦးပေါလုံသည် ဘကျော်လှကို အိမ်ရှေ့နည်ခန်းသို့ ခေါ်တွား၍
ကုလားထိုင်၌ ထိုင်ကြပြီးလျှင် ဝိစကီနှင့် ဆိုဒါများကို ငဲ့ပေးပြန်လေ၏။
ဟစ်ခွက်စီ သောက်ကြပြီးနောက် ...

လုပ်။ * ဒီလို မိတ်ဆွေရဲ့ ဒီအလုပ်မျိုးဆိုတာက အရောင်းအဝယ် လုပ်တဲ့နေရာမှာ ပိပိရိုရီ စီမံနိုင်မှ ဟန်ကြမှာကိုးဗျ။ ဒီဟာလို စိန်ကလေး တစ်လုံးချင်း လုပ်ရောင်းနေရင်တော့ အလွယ်သားပေါ့ဗျ။ သူဌေးလို သုံးပြီး သူဌေးလို နေချင်လို့ စိန်တစ်ပြည်သားလောက် ကျွပ် ယူသွားစမ်းပါလား။ စိန်ကုန်သည် ဘာဘူတွေက ကျွပ် ဘယ်က ဗိုက်ယုလာသလဲလို့ မယုံ သင်္ကာ မဖြစ်ပေဘူးလားဗျ။ ဒီတော့ကာ ပုလိပ်ကို တိုင်လား တန်းလားနဲ့ လုပ်ရင် ကျွပ်က မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောရင်လည်း ပြောရမယ်။ မပြောဘဲ မြဲနေရင်လည်း နေရမယ်။ ပြန်ပြောလို့ရှိရင် လူတစ်ယောက်ဟာ စိန်တွေ လုပ်တတ်နေပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို ကမ္ဘာက သိသွားရင် စိန်ဈေးတွေ အားလုံး ကျပြီး ကျွပ်မှာလည်း မျှော်လင့်သလောက် အကျိုးမရှိပေဘူး။ ဒီလို ဖြစ်မှာ စိုးလို့ ကျွပ်က မပြောဘဲ နေပြန်ရင်လည်း ကျွပ်ကို အချုပ်ထဲထားပြီး ဘယ်တော့မှ လွတ်မယ် မဆိုနိုင်ဘူး။

ထိုအခါ ဘကျော်လှသည် ဦးပေါလုံ၏စကားမှာ ပတိပါစဉ် ညီပါ ပေသည်ဟု ဦးခေါင်းညိတ်ခါ နားထောင်နေရာမှ ဦးပေါလုံ၏ ရှေ့စကား ကိုသာ စောင့်မျှော်နေလေ၏။

လုပ်။ * အဲဒါကြောင့် ဒီအလုပ်ကို ပိပိရိုရီ သေသေပပ်ပပ် အလုပ် လုပ်ပေးမယ့် လူတစ်ယောက် လိုတယ်ဗျ။ တစ်ယောက်ယောက်က အာမရိုက တောင်ပိုင်းလို့၊ တောင်အမေရိကဘက်လို့ စိန်ထွက်တဲ့ နေရာတစ်ခုခုကို သွားပြီး စိန်တွင်းတူးတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ချင်ယောင် ဆောင်ရမယ်။ ဟန်နဲ့ ပန်နဲ့ စက်ကိရိယာနဲ့ ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် တူးတာပေါ့ဗျ။ အတန်ကလေး ကြာတော့မှ စိန်တွေ တွေ့တယ်လို့ သတင်းလွှင့်ရမယ်ဗျ။ အဲဒီအခါမှာ ကုမ္ပဏီဖွဲ့ပြီး အစုရှယ်ယာတွေကို ရောင်းရမယ်။ နောက်ပြီး အတန်ကလေး ကြာတော့မှ အဲဒီက စိန်တွေ ရောက်လာတယ်ဆိုပြီး ပြောင်ပြောင်ကြီး ရောင်းစားနိုင်တာပေါ့ဗျ။

ဗုဒ္ဓိယုတ်စိုက်

လုပ်။ * ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဘာကြောင့် အဲဒီလို မလုပ်သလဲ' လုပ်။ * ကျွပ်က အဲဒီလို စွမ်းစွမ်းတမန် လုပ်မနေချင်တော့ဘူးဗျ။ လုံးကလည်း၊ အရွယ်ကလည်း သိပ်မငယ်တော့ဘူး။ အမှန်ပြောရရင် ကျွပ်က စိန်လုပ်တဲ့အခါ လုပ်၊ မလုပ်တဲ့ အခါမှာသာ သောက်သောက် စားစားနဲ့ အေးအေးလူလူ ဇိမ်နဲ့ နေချင်တော့တာပဲ။ ကုမ္ပဏီဖွဲ့လား၊ အစုရှယ်ယာ ခေါ်လား၊ ဘာလားနဲ့ ခေါင်းရှုပ်တဲ့ အလုပ်မျိုးတွေကို ကျွပ်က တိသမှာလည်း မပါဘူး။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားမို့ ပြောရဦးမယ်။ ကျွပ်မှာ အဆုတ်မှာ ရိုတယ်လို့ ဆရာဝန်များက ပြောထားလေတော့ လူပြည်မှာ ကြာကြာနေရဖို့ မျှော်လင့် ခရာလည်း မရှိဘူး။ နေရတဲ့ အနိက်ကလေးမှာ ဟိုသွား ဒီသွား၊ ဟိုမြို့ လည် ဒီမြို့ပတ်နဲ့ ခပ်ချောင်ချောင် ခပ်ပေါ့ပေါ့ နေချင်တော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားလို ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နဲ့ လူခပ်ရွယ်ရွယ်တစ်ယောက်က ကျွပ်ကို ကူညီမယ်ဆိုရင် ကျွပ် အကြံအစည် အထမြောက်မှာပဲ။ ကျွပ်က ဘယ်လို လူကို လိုချင်သလဲဆိုတော့ ငွေများများရရင် နှုတ်လုံလုံနဲ့ ဘာအလုပ်မျိုးမဆို လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လိုချင်တယ်။ ကျွပ်က ဟိုသွား ဒီသွားနဲ့ လည်ပတ်နေတုန်းမှာ သူ့အလုပ်က ဘာလဲဆိုတော့ ခုနစ်က ကျွပ်ပြောခဲ့တဲ့ အလုပ်တွေကို ပြစ်အောင် လုပ်ထားနှင့်ရမယ်။ အဲဒီ ကုမ္ပဏီမှာ အရင်းအနှီး ထည့်ဖို့လည်း သူ့မှာ ငွေ အတော်အတန် ရှိရမယ်။ အဲဒီလို တစ်နှစ်စ နှစ်နှစ်စ လုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သူ့အဖို့တော့ မော်တော်ကား အလဲလဲ စီးပြီး ကန်တော်ကြီးစောင်းက ကြိုက်တဲ့အိမ်မှာ နေချင်သလို ဇိမ်နဲ့နေရ ရှိတော့တာ ပေါ့ဗျ။ ခုပြောသလို လုပ်ပေးမယ့် လူမျိုးကို ရအောင်ရှာဖို့ လွယ်တယ် ထင်သလား၊ ခင်ဗျား၊ မလွယ်ဘူးခင်ဗျာ။ ကျွပ်က လူမြင်တိုင်းလည်း သဘောမကျဘူး။ ဒီလောက်ကြီးဖို့ အလုပ်မျိုးမှာ တော်တော်လူကိုလည်း ကျွပ်က မယုံနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတော့ မြင်မြင်ချင်း သဘောကလေးတယ်။ (ဦးခေါင်းယမ်းလျက်) နို့ပေမဲ့ ဟန်ရမထင်ပါဘူးဗျာ။ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရ ပလေဗျာ။

ဗုဒ္ဓိယုတ်စိုက်

ဒီလောက်အဖိုးတန်တဲ့ အကြောင်းအရာကြီးကို သိထားရပြီးတဲ့နောက် အသုံးမချနိုင်လို့ ဒီအတိုင်း ပေးကြည့်နေရတာ။ ကျုပ်လောက် ကံဆိုးတဲ့လူ လောကကြီးမှာ ရှိနိုင်ပါဦးမလားဗျာ'

ဘကျော်လှ၏ စိတ်ထဲ၌ ဦးပေါလုံမှာ မကြာမီအတွင်း ဤမျှမက ကံဆိုးလိမ့်ဦးမည်ဟု အောက်မေ့မိသော်လည်း ထိုအခြင်းအရာကို ဖွင့်ဟ၍ မပြောချေ။ ဘကျော်လှသည် ဦးပေါလုံ မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း လောဘစိတ် ဝင်လာသော မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် သူ့အား ကြည့်နေပြီးနောက် မရဲဟရဲ အမူအရာဖြင့် ...

လှ။ ။ 'ခင်ဗျားက ကွဲနဲ့ဆောင်ကို သဘောကျဘယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် က တက်နိုင်တဲ့ နေရာက ကုညီလို့ပါတယ်'

ဦးပေါလုံသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ခမ်းသာသော မျက်နှာ ထားဖြင့် ဘကျော်လှအား ကြည့်နေသေး၏။

လှ။ ။ 'ဟုတ် မထင်ပါဘူး မိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်လောက် ကံဆိုးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီးတော့ ကံတော တက်လာနိုင် မထင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခုမှ တွေ့ရတာ။ ဒါလောက်တော့ လုပ် ပေးချင် မထင်ပါဘူး'

ထိုနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် အကျယ်တဝင့် ဆက်လက်၍ စကားပြောကြပြန်လေရာ ဘကျော်လှသည် ဦးပေါလုံ အလိုရှိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် သဘောတူလေ၏။ အရက်ဖန်ခွက်ကို ရံဖန်ရံခါ သောက် ရင်း လူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိ၏ လုပ်ပုံကို အကြံအစည်များကို တစ်နာရီခန့်မျှ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် တုံ့ဘော ဟိုတယ်သို့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အထင်ကြီးစွာနှင့် ညစာစားရန် သွားရောက် ကြလေ၏။ ခွဲခါနီး၌ ဘကျော်လှသည် ဦးပေါလုံထံသို့ နောက်တစ်နေ့တွင် ငွေတစ်ထောင် ယူခဲ့၍ ပွဲစည်းလတ္တံ့သော ကုမ္ပဏီတွင် အရင်းအနှီးအဖြစ်နှင့်

ကညီသွင်းရန် ဝန်ခံကတိပေးခဲ့လေရာ ယင်းအတွက် ဦးပေါလုံကလည်း ကကျော်လှအား မြတ်စွန်းသမျှသော ငွေများအပေါ်မှ ရာခိုင်နှုန်း ငါးဆယ် (ငါးဆယ်) ပေးရန် သဘော တူညီလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ဘကျော်လှသည် ဦးပေါလုံ၏စိန်ကို ယူလွှား၍ မဂို (ရွှေတုံ့သာ) လမ်းမှ စိန်ဘာတူတစ်ယောက်အား ပြကြည့်ရာ စိန်အစစ်ဖြစ်၍ အဖိုးငွေ ရှစ်ရာမှ တစ်ထောင်အတွင်း တန်ပါသည်ဟု ပြောလိုက်၏။ စင်စစ် သော်ကား ၎င်းစိန်ရိုင်းမှာ စိန်စစ်ဖြစ်ရမည် ဟူ၍ ဘကျော်လှ တွက်ကိန်း ရပြီး ဖြစ်လေရာ သေချာသည်ထက် သေချာအောင်ဆို၍ ပြသခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ ဦးပေါလုံသည် ဘကျော်လှအား တံခါးဖွင့်ပေးသောအခါ ကွပ် ဦးပေါလုံ၏ မျက်နှာမှာ ကံမကောင်းသော လူကစ်ယောက်ဆို၍ ညှိုးငယ်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ကံတော တက်လာပြီဟု ယုံကြည်ဟန် လက္ခဏာ ဖြင့် ခွင်ယုတ္တ ရှိနေလေ၏။ အခန်းတွင်း၌ကား အိမ်ထောင် ပစ္စည်းများမှာ အတန်ငယ် ဖရိုဖရဲ ရှိနေ၍ သားရေအိတ်ကြီး သုံးလုံးကိုလည်း ဘကျော်လှ တွေ့မြင်ရလေ၏။

လှ။ ။ 'ကျွန်တော် သိပ်နောက်ကျနေ မထင်ပါဘူး ခင်ဗျာ'

လှ။ ။ 'နောက်မကျလှပါဘူး။ အချိန် အတော်ပါပြီ။ ကျုပ်က ရထားမိမှာနီးလို့ ပျာလောင် ဖတ်နေမိတာပါ။ ကျုပ်က မီးရထားမှာ နေရာ တွေ ဘာတွေကောင် ရှိတော် လုပ်ထားပြီးပြီ။ ခင်ဗျားနဲ့ ဒီကိစ္စကလေး စိမ်ပြီးပြီးချင်း ကျုပ်ပြောထားတဲ့အတိုင်း အညာတစ်လျှောက် လျှောက်လည် ချေဦးမယ်'

ဘကျော်လှမှာ ကိစ္စပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဦးပေါလုံသည် တက်နိုင်သမျှ လျင်မြန်စွာ ရန်ကုန်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားလိမ့်မည့် အကြောင်းကို ရိပ်မိပြီး ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဘာမျှ မပြောဘဲ အခန်းထဲ ဝင်ထိုင်နေ၏။

လုံ။ ။ (စာချုပ်ကြီးတစ်ခုကို ထုတ်ပြုလျက်) 'ဟောဒီမှာ နှစ်ဦး သဘောဟု စာချုပ်ကိုတော့ အဆင်သင့် ရေးထားပြီးပါပြီ။ ဟောဒီနေရာမှာ ခင်ဗျား လက်မှတ်ထိုး၊ ခင်ဗျားအတွက် ရင်းငွေကို ထည့်ပြီးနောက် ရှေ့ လျှောက်တော့ ခင်ဗျား စီမံရစ်ရုံပါပဲ။ ဒီနောက်တော့ ကျုပ် သုံးဖို့ ခွဲဖို့အတွက် တစ်လ တစ်ထောင်၊ နှစ်ထောင်လောက် ပို့ပေးရင် ကျေနပ်ပါပြီ။ ကျန်တဲ့ ငွေတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်လုပ်၊ လုံးလုံး ပုံထားခဲ့မှာပါပဲ'

ဘဏ္ဍာလှည့်လည် ဦးပေါလုံ မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ရွှင်လန်းသော အမှုအရာပြု၍ စာချုပ်ကို ကြည့်ပြီးလျှင် လိုအပ်သော နေရာတွင် လက်မှတ် ရေးထိုးလေ၏။ ထိုနောက် ဘဏ္ဍာလှည့်လည် သားရေအိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူ ရာတန် အချပ်နှစ်ဆယ်ကို ထုတ်၍ ဦးပေါလုံသို့ ပေးအပ်လေရာ ဦးပေါလုံ လည်း အနည်းငယ် တုန်ယင်သော လက်များဖြင့် စက္ကူများကို ရေတွက် ကြည့်သေး၏။ ထိုနောက်

လှ။ ။ 'ကိုင်း ကျွန်တော့်ဘက်က တာဝန်တော့ ပြီးသွားပြီ။ ခင်ဗျား စိန်လုပ်နည်းကိုသာ ကျွန်တော့်ကို ပြပါတော့'

လုံ။ ။ 'စိတ်သာချ၊ ကျုပ်က လုံးစေ့ ပတ်စေ့ ရေးထားခဲ့ပြီ'

လှ။ ။ 'ရေးတာလည်း ဟုတ်ပါရဲ့လေ၊ သို့သော် နေ့စဉ် ကျ မကျကို သေသေချာချာ လက်ထပ်သင်ပြခဲ့ဦးပေါ့ခင်ဗျာ'

လုံ။ ။ (အင်္ကျီလက်ကို ပင့်ကာ လက်ပတ်မှာရိုက် ကြည့်လျက်) 'ပြတာပေါ့ဗျာ ပြတာပေါ့၊ သို့သော် အစအဆုံး စောင့်ကြည့်နေဖို့တော့ အချိန်မရဘူး မှတ်တယ်။ ကိုင်း လာလေ ပြရတာပေါ့၊ ကျုပ်နည်းက မမှား နိုင်ပါဘူး'

လှနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်ဖေးဆောင်သို့ ဝင်သွားကြ၍ ဘဏ္ဍာလှည့်လည် မဂ္ဂနီစိယံဓာတ်မှုန်နှင့် သံမှုန်များကို ဦးပေါလုံ ပြုလုပ်သည့် အတိုင်း လုပ်ထဲသို့ ထည့်လေ၏။ မွဲတဲတဲ အရောင်ရှိသော ကာဗွန်မှုန်မှာမူ

အမှတ်အသား မပါသော ပုလင်း နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးတို့မှ သူ့အမျိုးနှင့်သူ ငဲ့ထည့်ရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အတန်ငယ် ရှုပ်ထွေး၏။ ဤနေရာတွင် ဘဏ္ဍာလှည့်လည် မကျင်လည်သော အမှုအရာဖြင့် ဆေးမှုန်များကို လောင်း ထည့်သဖြင့် အချို့မှာ ကြမ်းပေါ်သို့ ဖိတ်သွားသေး၏။

လုံ။ ။ 'အို သတိထားကိုင်မှပေါ့ဗျ၊ သို့သော် သဘောကတော့ ဒီအတိုင်းပါပဲလေ၊ မမှားနိုင်ပါဘူး။ ဒါထက် ကျုပ်က ရထားနောက်ကျ.....'

လှ။ ။ 'ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ပြီးအောင် စမ်းကြည့်စေချင်ပါ သေးတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် မှားတာရှိရင်လည်း ပြင်ပေးရုံ ရှိတာပေါ့'

ဘဏ္ဍာလှည့်လည် မီးတံခြစ်ကိုခြစ်၍ လုံထဲမှ ဆေးမှုန်များကို ရှို့လိုက် ရာ ဦးပေါလုံလည်း စောင့်ကြည့်နေလေ၏။

လုံ။ ။ 'ဒီတစ်ခါတော့ ခင်ဗျားလုပ်တာ ဟန်ရကောင်းမှ ရမယ် ချို့ သို့သော်လည်း အလေ့အကျင့်ရှိတော့ လက်လည်သွားလိမ့် မပေါ့ဗျာ' လုံတစ်ခုလုံး ဖွေဖွေဖြူအောင် ပူလာလာချင်း

ဦးပေါလုံသည် လုံထဲမှ ဓာတ်ရည်ကို ကိရိယာကလေးထဲသို့ ဘဏ္ဍာလှ လောင်းထည့်သည်ကို စောင့်ကြည့်နေသေး၏။ စိန် မဖြစ်သော အခါ၌ ဆေးစပ်ပုံ အမျိုးအစား မကျသောကြောင့် ဟူ၍ ဆင်ခြေပေးနိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဦးပေါလုံသည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုခဲကာ စောင့်ကြည့်နေလေ၏။ ဘဏ္ဍာလှမှာမူ ကြမ်းပေါ် ခူးထောက်လျက် ကိရိယာကလေးထဲသို့ လက်နှိပ်ကြည့်လိုက်ရာ ဦးပေါလုံမှာ ဘဏ္ဍာလှ၏ လက် ထွက်လာသည်ကို မြင်သောအခါ မျက်လုံးများ ပြူးသွားလေတော့၏။ အကြောင်းမူကား ဘဏ္ဍာလှ၏ လက်ဖဝါးထဲတွင် စိန်ရိုင်းကလေး သုံးလုံး ပါလာသည်ကို မြင်ရသောကြောင့်တည်း။

ဦးပေါလုံမှာ မျက်လုံးပြူးရာမှ နဖူးပေါ်တွင် ဆီးကင်းခန့် ပမာဏ ရှိသော ရွှေးလုံးရွှေးပေါက်များ ပေါ်ထွက်လာလေတော့၏။ မိမိကိုယ်တိုင်

တွေပြောက်မြောက်ရာ အကုန်အကျခံ၍၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ စမ်းသပ်ခဲ့ပါလျက် စိန်မဖြစ်ဘဲ ဘကျော်လှအား မင်းဘိုင်းကျေ ပြသရာတွင်မှ စိန် အကယ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည့်ပြင် အကျိုးခံစားခွင့် ရှိသမျှကို ဘကျော်လှအား တစ်ဝက်ပေးပါမည်ဟု တာချွပ်မိလျက် ရှိသည့်အတွက် အော့အန်ပြန်ရုံခြင်း ဖြစ်လေတော့၏။ ဖိုခနောက်ကို ဆေးနှင့်လုံမိသော လူသည် အဖိုးတန် ကျောက်စိမ်းတုံးဖြစ်နေ၍ တစ်ဘောင်းဖြင့် ရောင်းစားရသည်ဟု ကြားရသော အခါ၌ ဘောက်တခေါက်ခေါက် ဖြစ်ရသည်ဆိုသည့်နည်းတူ ဦးပေါလုံမှာ လည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် အကျိုးခံစားရမည့်နည်းကို ငွေနှစ်ထောင်မျှ နှင့် အကျိုးတစ်ဝက် ခံစားခွင့် ပြုမိသည့်အတွက် ယူကြီးမရ ဖြစ်ရလေတော့ ၏။ ဦးပေါလုံ၏ စိတ်လဲ၌ ပီပီ အကုန်ခံခဲ့ရသော ငွေများ၊ အပင်ပန်းခံခဲ့ ရသော အချိန်ကာလများသည် ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ယော်လာလေတော့၏။ မိမိကိုယ်ကို အလွန်ကဲဆိုးသည်ဟု ပြောမိခဲ့ခြင်းများမှာ အကယ်ပင် မှန်နေ နေပြီဟူ၍လည်း အောက်မေ့မိ၏။ ဘကျော်လှက စိန်ကလေးများကို မြင်ရ သဖြင့် ရွှင်ပျသောမျက်နှာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ဦးပေါလုံအား ဆဲလျက် ရှိသကဲ့သို့ အောက်မေ့မိလေတော့၏။

ဦးပေါလုံသည် မျက်လုံးများကို ပွတ်လျက် စိန်ရိုင်းတစ်လုံးကို ဘကျော်လှ၏လက်မှ ခကာက်ယူကြည့်ရာ အစစ်အမှန် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ယင်းတို့မှာ မိမိ၌ရှိသော စိန်ကဲ့သို့ မကြီးသော်လည်း တစ်လုံးလျှင် ရှစ်ဆယ်၊ တစ်ရာမျှ တန်သည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်လေ၏။

ဦးပေါလုံသည် ဦးခေါင်းကိုကုတ်လက် ယခင်က အချိုးအစား အတိုင်း ဆေးမုန့်များကို ဘကျော်လှအား ရောစပ်ရန် စေခိုင်း၍ ဘကျော်လှ လည်း ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း ရောစပ်ကာ မီးရှို့ပြီးမှ ကိရိယာထဲသို့ ဓာတ်ရွည် လောင်းထည့်လိုက်ရာ ထိုအခါတွင် ဦးပေါလုံကိုယ်တိုင် ကိရိယာထဲသို့ လက်နှင့် နှိုက်ကြည့်၍ စိန်ကလေးနှစ်လုံးကို တွေ့ခဲ့ရလေ၏။

ရာပြည့်အောင်တိုက်

ဦးပေါလုံမှာ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ဘဲ အတန်ကြာ ခေးကြည့် ရသေး၏။ ထိုနောက် ဦးခေါင်းကိုပွတ်ကာ စင်္ကြံလျှောက်လျက် အတန် ကြာမျှ အကြံထုတ်သေး၏။ ဤသုဗယ်ကား တစ်သက်ပတ်လုံး မိမိကြံမည် ဟုသော အလုပ်ကို ကံအားလင့်စွာ အောင်မြင်သွားလေပြီတကားဟု အောက် မယူမိ၏။ အကျိုးတစ်ပက် ခံစားခွင့်ကို ငွေနှစ်ထောင်မျှနှင့် ရောင်းစားခဲ့မိ သဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို စာချုပ်ကို ပျက်အောင် ဖန်တီးရမည်ဟူ၍ လည်း စဉ်းစားမိ၏။ နောက်ဆုံး၌ အကြံသာစုံ ရလာ၍-

လှ။ ။ 'ဒီမလေ မိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်လို့အလုပ်က အင်မတန် ကြီးကယ် ဟဲ့ အလုပ်ဈ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျုပ် လွှာလို့ မဖြစ်သေးဘူးလို့ စဉ်းစားမိပြန် လာယ်'

လှ။ ။ 'ခေါင် ... ဟုတ်လား'

လှ။ ။ 'ဒီလိုလေဗျာ၊ လျှပ် ဟစ်ခုပြောမယ်။ ခုနင်က ကျုပ်ဘို့ နှုတ်ထားတဲ့ စာချုပ်ကို ဆုတ်ပင်လိုက်ပြီး ခင်ဗျားကို ကျုပ်က မန်နေဂျာအဖြစ် ခို့ လခနဲ့ ငှားထားရင် မကောင်းပေဘူးလားဗျာ'

လှ။ ။ 'ဘာဆိုင်လို့လဲဗျာ၊ စာချုပ်ဆိုတာ လက်မှတ်ထိုးပြီးမှ ပြန်ဖျက်ပစ်လို့ ဘယ်ကလာ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ'

ထိုအခါ ဦးပေါလုံသည် ထိုစာချုပ်စည်းကမ်းအတိုင်း အလုပ်လုပ်၍ ပြန်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို ဆင်ခြေ ဆင်လက်နှင့် ယုတ္တိယုတ္တာ ရှာဖွေ ကာ အနည်းနည်း ပြောပြလေရာ ရွေးကောက်ပွဲသို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်မည့် မမတ်လောင်းများ နည်းယူဖွယ်ပင် ဖြစ်နေလေတော့၏။

ဘကျော်လှကမူကား ငွေ အလုပ်ဖြစ်သည်ဆို၍ ငွေ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် မရတဲ့ စာချုပ်ကို လက်မလွှတ်နိုင်ဟု အတင်းသွယ်ကပ်လျက် ပိုလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဦးပေါလုံက ဘကျော်လှပေးထားသော ငွေနှစ်ထောင် ကို ပြန်ပေးမည့်ပြင် အပို ငွေတစ်ထောင်ပေး၍ လခခါးရာနှင့် မန်နေဂျာ

ရာပြည့်အောင်တိုက်

